

i tumačenja koja polaze od toga da angažman jednog umjetnika ili kulturno-umjetničke institucije, treba stvarati na nekom, rekao bih uslovno, partnerskom odnosu. U tom pogledu u realizaciji našeg programa, nažalost, još se uvijek susrećemo sa takvim shvatanjima, a u takvim prilikama, naravno, mnogo je teže doći do pravih rješenja, mnogo je teže raditi brzo i efikasno.

Hoću da kažem da program koji je u obavezi OK ne može imati svoju pravu funkciju, ukoliko ne postane sastavnim dijelom jednog mobilnog i ambicioznog kulturno-umjetničkog programa svih stvaralaca iz naše zemlje, ali prije svega onih iz Sarajeva.

(Septembar, 1982)